

La poma escollida

I no et sabria péixer com en el temps florit

Josep Carner va néixer a Barcelona el 9 de febrer de 1884 i va morir a Brussel·les el 4 de juny de 1970. L'escriptor ha estat considerat com un dels màxims representants de la poesia del noucentisme. El recordem escoltant el poema *La poma escollida* recitat per Sílvia Bel.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=1hpnhq8HfD8>

Alidé s'ha fet vella i Lamón és vellet,
i, més menuts i blancs, s'estan sempre a la vora.
Ara que són al llit, els besa el soletet.
Plora Alidé; Lamón vol consolar-la i plora.
-Oh petita Alidé, com és que plores tant?
-Oh Lamón, perquè em sé tan vella i tan corbada
i sempre sec, i envejo les nores treballant,
i quan els nets em venen em troben tan gelada.

I no et sabria péixer com en el temps florit
ni fondre't l'enyorança dels dies que s'escolen,
i tu vols que t'abrigui i els braços em tremolen
i em parles d'unes coses on m'ha caigut oblit.

Lamón fa un gran sospir i li diu:
-Oh ma vida, mos peus són balbs
i sento que se me'n va la llum,
i et tinc a vora meu com la poma escollida
que es torna groga i vella i encara fa perfum.

Al nostre volt ningú no és dolç amb la vellesa:
el fred ens fa temença, la negra nit horror,
criden els fills, les nores ens parlen amb aspresa.
Què hi fa d'anar caient, si ens ne duem l'amor?

Foto: Ricardo Villar